

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník IX

číslo 8

Říjen 2004

Tak tohle diecézko stálo za to!

foto: Antonín Forbelský

Prší, prší, stále prší... Po těžkém páteční večeru, po několika hodinkách spánku, po dlouhé cestě naší diecézí se kdesi v dále v této měsíční krajině konečně zjevuje značka Jirkov hlásající, že se šťastně blížíme k cíli naší cesty. Na dotaz jedné kolemjdoucí, kde je zde kulturní dům, dostáváme odpověď, že stojíme právě před ním.

foto: Antonín Forbelský

foto: Dominik Fišer

Plní očekávání, jaké to letošní diecézko bude, vstupujeme do předsálí, kde nás nečeká nic jiného než plno lidí, recepce odbývajících svou práci rok od roku víc, stoly plné propagačních materiálů a literatury. To všechno se dalo čekat.

To už se ale ze sálu ozývají úvodní písně kapely mladých z Chomutova, která nás po celé diecézko provází. Po úvodním přivítání panem starostou, zvou moderátoři Vašek s Maruškou na pódium našeho otce biskupa Pavla, který svou promluvou zahajuje dopolední program. A protože to nikde na plakátech

nebylo, stává se jeho nečekaná návštěva asi největším překvapením celého diecézka. Tedy alespoň pro mě.

Přednášky na téma Setkání s Kristem ve svátostech se výborně ujímá P. Jiří Pešek, který za námi přijel z biskupského gymnázia ve Skutči. Své moderní a zajímavé povídání zaměřuje především na svátost křtu, biřmování a eucharistie. Víc než jeho slova ale asi většině z nás utkví v paměti

zajímavě a aktuálně zpracované scénky v podání mládeže z Jirkova a Chomutova právě na téma těchto tří svátostí. Křest v pestrobarevném nafukovacím bazénu, mobil na Boha nebo mnohými nepochopená scénka s červeným šátečkem, to jsou jen útržky z toho, co zde je k vidění a slyšení.

30. diecézní setkání mládeže v Jirkově - sobota 16. října 2004

Dalším hostem, který se objevuje na pódiu hned po přednášce, je Andrea Hýblová z Liberce se svědectvím o svém hledání Boha a cestě do katolické církve. Poslouchat, jak k nám Pán někdy dokáže promlouvat skrze obyčejné věci, jak dokáže otočit celý náš život, jak málo stačí k tomu, abychom mu dokázali říct své ano, ale taky jak složité může být

...pokračování na straně 4

Stanovisko ČBK k registrovanému partnerství

V těchto měsících se hodně diskutuje o předloženém návrhu zákona o tzv. registrovaném partnerství. Naši biskupové se k této důležité morální otázce vyjádřili takto:

Biskupové Římskokatolické a Řecko-katolické církve, shromáždění na plenárním zasedání ČBK na Velehradě v létě tohoto roku, se připojili k Prohlášení konference duchovních Církve bratrské a Slezské církve evangelické a.v. k rodinné politice, které zde uvádíme:

Sto čtyřicet delegátů z České republiky (ČR) a Slovenské republiky (SR) se věnovalo křesťanské etice. V této souvislosti jsme si znovu uvědomili, že rodina je základní složkou společnosti a je nenahraditelná. Manželství muže a ženy je důležité pro zdravý vývoj dětí, které potřebují zázemí a pocit bezpečí. To jim

dává společenství s otcem a matkou. Dobře fungující rodina je nejlepším předpokladem zdravé společnosti v budoucích generacích. Demografická křivka v České republice prozrazuje nízkou porodnost, ve které jsme se dostali na předposlední místo ve světovém měřítku. O to důležitější potom je, aby rodině byla příznána v naší společnosti vážnost a úcta.

Obáváme se, že celková atmosféra české společnosti nepřeje stabilitě manželství, soudržnosti rodiny a péči o děti. Nepovažujeme za náležité jakékoli snahy o vytváření alternativy k heterosexuálnímu manželství jakožto nutnému předpokladu zdravého vývoje dětí. Domníváme se, že přijetí zákona o registrovaném partnerství osob stejného pohlaví povede k dalšímu oslabení významu rodinného života a povede k chaosu v hodnotové orientaci, zejména

mladé generace. Jako křesťané jsme přesvědčeni, že naše společnost potřebuje posílit právní a sociální postavení rodiny jakožto základní jednotky společnosti, včetně odpovědného rodičovství.

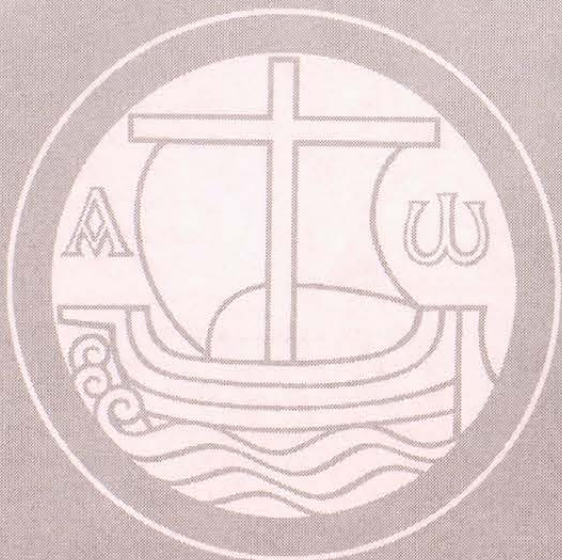
Předseda České biskupské konference Mons. Jan Graubner, olomoucký arcibiskup, pak k tomuto prohlášení doplnil:

V duchu Písma svatého, tradice a učitelského úřadu katolické církve vyjádřeného v církevních dokumentech vidíme rodinu jako základní buňku společnosti, jejíž současné ohrožení nás velice zneklidňuje. Vytváření a zákonné zakotvení neoprávněných alternativ k manželství přináší další hrozbu stabilitě a funkčnosti rodiny a zdravému vývoji dětí.

-Red-

KATOLICKÝ KATECHISMUS

ŽIVOT z VÍRY

KATOLICKÝ KATECHISMUS

ŽIVOT z VÍRY

V měsíci listopadu vychází nové, již šesté vydání „modrého“ katolického katechismu ŽIVOT z VÍRY. Kniha se pro svou přístupnou a přehlednou formu a také díky své velmi nízké ceně stala oblíbeným pracovním textem katechetů pro práci s mládeží a snoubenci.

Text knihy je rozdělen na tři části, celkem do pětasedmdesáti kapitol zachycujících postupně všechny základní pravdy víry, jejichž zakotvení v životě církve a cestu života křesťana, tedy konkrétní nástroje, které vedou k bráně věčného života.

Pro Váš maximální užitek z publikace byla stanovena velice nízká cena:

Při odběru do 9 kusů	69 Kč	Poštovné a balné na dobírku jednotně 100 Kč
Při odběru od 10 do 49 kusů	59 Kč	
Při odběru od 50 kusů	50 Kč	

Adresa pro objednávky:

Vydavatelství Jan Macek a Pavel Kusala
Horní náměstí 12, 466 01 Jablonec nad Nisou
Telefon: 604 829 576, 777 801 486, 483 312 327
E-mail: pavel.kusala@tiscali.cz, jan.macek@nextra.cz

Zdislava - měsíčník litoměřické diecéze. Vydává Římskokatolická farnost Šumburk nad Desnou. Redakce: Římskokatolická farnost Šumburk nad Desnou, Wolkerova 378, 468 41 Tanvald. IČO 43254403. Číslo účtu: 963293379/0800. Šéfredaktor: P. IC-Lic. Michal Podzimek. Tel. 603 324 397, e-mail: michal.podzimek@telecom.cz. Vedoucí vydání Ing. Jan Rosenauer, e-mail: rosenauer@volny.cz. Sazba Pavel Kusala, e-mail: pavel.kusala@tiscali.cz. Jazyková úprava tohoto čísla: redakce. Tiskne: Jan Macek a Pavel Kusala, Horní náměstí 12, Jablonec nad Nisou. Náklad 1500 výtisků. Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků. Ročník IX., číslo 8. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042. Datum vydání: 1. 11. 2004. Uzávěrka příštího čísla: 22. 11. 2004. Distribuci zajišťuje AMIS Praha, Na Nivách 18, 141 00 Praha 4 prostřednictvím České pošty, s. p.

Reakce na článek o pouti mládeže z minulého čísla

Vždy mě potěší každá aktivita naší litoměřické mládeže, zvláště její poutě. V článku pana Landy mě bohužel rozesmutnila poznámka o zastávce v Lounech, což rozhodně není jeden z „nejtemnějších zákoutí“ naší diecéze, právě naopak: neznám žádnou jinou farnost v naší diecézi, v níž je tolik ministrantů a navíc ještě početná schola. Sám jsem to kázání, o němž autor mluví, neslyšel, ale byl jsem informován z obou stran – jak ze strany mládeže, tak i dp. děkanem Horákem. Je zřejmé, že každý z nás přijímá slova druhého „ad modum recipiente“, tedy tak, jak chce slyšet či jak je zvyklý slyšet. Jestliže věřící v kostele nerozuměli „skrytým narážkám“ na poutní skupinu při vzpomínce dp. děkana na doby dřívější, kdy sám chodil jako tramp, bylo naprosto nevhodné, když pisatel článku nyní veřejnosti předložil své chápání, kterým znehodnotil život v této živé farnosti. Jistě, nikdo z nás, ani kněží, ani my biskupové, nejsme svatí, ale zveřejnit svůj subjektivní pohled, který nikomu neprospěje, rozhodně není projevem lásky k bližnímu a celé Církvi. Nocleh na faře byla připraven, ale pro oboustranné nepochopení k němu nedošlo.

Josef Koukl
emeritní biskup

Výročí duchovních litoměřické diecéze

V listopadu 2004 slaví narozeniny

2. 11. Antonín Hladký SDB – 78 let
3. 11. František Jirásek – 58 let
4. 11. Miroslav Zedníček – 73 let
4. 11. Jindřich Bernhard Thebes O.Cist. – 76 let
4. 11. Leopold Paseka – 45 let
5. 11. Antonín Audy – 62 let
6. 11. Werner Horák – 60 let
8. 11. Mons. Josef Koukl, emeritní biskup litoměřický – 78 let
8. 11. Václav Hlouch – 71 let
14. 11. Petr Kubíček – 42 let
17. 11. Jaroslav Čuřík SDB – 83 let
18. 11. Rudolf Prey – 65 let
18. 11. Ladislav Nádvořník SDB – 42 let
23. 11. Vladimír Sluka – 79 let
26. 11. František Marek Drábek O.Praem. – 27 let
27. 11. Petr Fadrhons – 33 let

V listopadu 2004 slaví výročí svěcení

3. 11. Antoni Košmidek – 8 let
4. 11. František Pospíšil SDB – 42 let
9. 11. Miloš Raban – 19 let
19. 11. Evžen Policer, trvalý jáhen – 4 roky

Nový pastorační plán

Milí přátelé,
na začátku října vyšel nový pastorační plán na rok 2004 – 2005. Jeho smyslem je zachytit nejdůležitější dění v naší diecézi a zvláště umožnit, aby všichni, kdo mají zájem, dostali do rukou potřebné informace. Pak je možno vybírat to, co může pomoci životu farností i jednotlivců.

Můžeme si připomenout tři události, které jistě ovlivní v tomto roce naše evangelizační i pastorační úsilí:

I. Eucharistický rok

Svatý otec jej vyhlásil na počátku Světového eucharistického kongresu, který zahájí 10. října v Mexiku. To nás jistě inspiruje. Tato událost by se měla odrazit ve farnostech, Jan Pavel II. nazývá eucharistii vrcholem všech svátostí.

V Encyklice Ecclesia de eucharistia nalezneme řadu hlubokých podnětů jako jsou:

- hlubší prožívání slavení eucharistie,
- pozornost k přijímání Těla a Krve Kristovy,
- hlubší příprava a prožívání svátosti smíření jako svátosti, která úzce souvisí s eucharistií,
- je možno též zvýraznit význam prvních pátků v měsíci v souvislosti s eucharistickou adorací,
- připomenout důležitost a význam nedělní eucharistie pro společenství věřících, jako skutečnosti, která buduje církev

Jistě v našich farnostech a společenstvích nalezneme způsob, jak prožívat tento eucharistický rok. O jeho prožívání a slavení na úrovni celé diecéze budete včas informováni.

II. Plenární sněm

Proces plenárního sněmu dále pokračuje v osmi komisích, které připravují materiály pro plenární zasedání Plenárního sněmu. To by mělo proběhnout v červenci na Velehradě. Pokud z tohoto zasedání vzejde závěrečný materiál a bude schválen v Říme, stane se závazným materiálem pro naši církevní provincii. V tomto materiálu pak budeme nalézat základní směry pro dlouhodobý pastorační plán Litoměřické diecéze. Modleme se proto za celý plenární sněm.

III. 350 let litoměřické diecéze

I to je možné připomenout v našich farnostech a společenstvích. Kardinál Meisner v jedné promluvě říká, že kdo nemá minulost, nemá ani budoucnost. A tak poznání minulosti litoměřické diecéze může napomoci pochopení přítomnosti a poskytnout náměty pro službu zdejší církve v budoucnosti. Je to též příležitost ke zpytování svědomí, ale také díkyvdání za mnohé plody života a svatosti.

Milí přátelé. V poslední době se nás jistě dotkly události kolem našeho spolubratra P. MUDr. Ladislava Kubíčka. Jeho život i smrt jsou také projevem života a svatosti zdejší církve. Věříme, že v něm máme pomocníka, abychom naplňovali výzvu Jana Pavla II., ve které papež konstatuje: „Svatost, to je tajemství evangelizace a každé autentické duchovní obnovy.“

P. Miroslav Šimáček
biskupský vikář pro pastorační

(O pastorační plán 2004-2005 si můžete napsat na DPS, Komenského 4, 412 01 Litoměřice, zavolat na telefon 416 738 036 nebo mailovat na e-mail pastoracni.ltm@quick.cz)

Jak se nesly obětní dary na diecézku

Obětního průvodu se zúčastnilo sedmnáct lidí. Každý nesl jednu věc. Zatímco se přinášel dar v průvodu, četl komentátor příslušný text:

1. skripta a brk

„Přijmi Bože tato skripta. Přinášíme je s naším mládím jako symbol učení, vzdělávání, objevování mnoha nového ve světě, ale i v sobě – a hledání svého povolání, a také jako symbol sebezapírání při studiu, sebezapírání, které budeme v životě potřebovat.“

2. flétna a kytara

„Přijmi Bože tuto flétnu a kytaru. Přinášíme je s naším mládím jako symbol hudby, která je vyjadřovacím prostředkem našich nálad, lásek a plánů do života.“

3. květina

„Přijmi Bože tuto květinu. Přinášíme ji s naším mládím jako symbol růstu, který je nám vlastní. Dej ať vyrosteme v krásné lidi. Ty máš v rukou náš život.“

4. sunar v láhvi

„Přijmi Bože tento sunar. Přinášíme ho s naším mládím jako symbol potravy, kterou musí každý člověk přijímat, aby mohl žít. Od dětství po dospělost se chutě a potřeby různě mění. Dej, ať nezapomeneme na pokrm duchovní – slova Bible, duchovní četbu a křesťanská přátelství – a ať v síle těchto pokrmů dorůstáme v dospělé křesťany.“

5. diskmen a digitální foťák

„Přijmi Bože tento diskmen. Přinášíme ho s naším mládím jako symbol nových technologií, které nás provázejí od dětství a které naši rodiče ani nestačí sledovat. Dej, ať využíváme nových a zajímavých věcí ne k tomu, aby nás pohltily, nýbrž ať nad nimi dovedeme vládnout a vždycky je užíváme jako prostředků ke konání dobra.“

6. vařečka, lopata

„Přijmi Bože tuto vařečku a lopatu. Přinášíme je s naším mládím jako symbol práce, která nás čeká, až vystudujeme. Tys stvořil práci, aby člověka zušlechťovala, dej ať si své práce vážíme, ale ať nás rovněž nezotročí. Ať vždy zůstaneme svobodné děti Boží.“

7. disk, míč, pálka, jezdecké potřeby, snowboard

„Přijmi Bože tento disk, míč, jezdecké potřeby a snowboard. Přinášíme je s naším mládím jako symbol sportu a volného času, ve kterém si můžeme nejen hrát a dovádět, ale také zušlechťovat naše tělo i náš vztah k sobě samým a ke druhým. Ty sám jsi řekl, že do nebeského království nevstoupí nikdo – jen ten, kdo bude prostý jako dítě.“

8. globus, kompas, dalekohled

„Přijmi Bože tento globus, kompas a dalekohled. Přinášíme je s naším mládím jako symbol cestování, hledání a objevování. Kéž při objevování světa, za všemi těmi krásnými věcmi dovedeme hledat a objevit Tebe, nejvyšší Krásu a Dobrodružství.“

9. plyšové srdce

„Přijmi Bože toto srdce. Přinášíme je s naším mládím jako symbol touhy po lásce, darování se a společenství. Dej, ať je naše láska vždy čistá a upřímná. Pomoz nám najít: toho správného, tu správnou – pro dospělý život. Nebo si nás povolej do služeb svých, jenž jsi Láskou nejvyšší a nejkrásnější.“

Má Jirkov recept na úspěch?

Proč bylo setkání tak dobře přijato mladými?

Jako pořadatel se na setkání dívám úplně jinak než jeho účastníci. Chybí mi nezávislý, objektivní pohled. Rád jezdím na setkání, protože si vždycky odvezu něco pěkného pro povzbuzení své víry. Tentokrát to nebylo o braní, nýbrž o dávání. Můžu říct, že vše klaplo, jak mělo – to je při podobných akcích docela výjimka. Proč konkrétně bylo zvláště dobré, to nevím. Asi zde vanul Duch svatý a my jsme mu dali prostor.

Dělali jste pro úspěch něco mimořádného?

Něco mimořádného pro setkání jsem udělal já! Musel jsem spát na mé faře (!) po dvě noci s mladými, kteří dovedli hlučet do pozdních nočních hodin a byli prostě všude. Na chodbě, v sousedním pokoji, v kuchyni, na WC jsem se radši zamykal, byli na dvoře a ve sklepě. A do toho pořád mňoukalo kotě, co jsem dostal na chytání krysu. Zaplať Pán Bůh, že mám už na faře zase onen důstojný, farářský klid. A v den setkání brzy ráno jsme v dešti lepili cedulky od nádraží ke kulturáku. To byl také mimořádný zážitek. Ještě že se počasí pak umoudřilo.

Ale teď vážně. Hodně jsme se s mladými i s farností za toto setkání modlili, aby přineslo posilu a povzbuzení víry jak nám pořádajícím, tak těm, kteří přijedou. A také, myslím, byla výjimečně dobrá koordinace práce mezi mladými z Jirkova a z Chomutova a nad tím vším Daniela z DCM. Město Jirkov v čele se starostou bylo tomuto setkání též mimořádně nakloněno. Všem, kteří se jakýmkoli způsobem zasloužili o zdárný průběh diecézka bych chtěl moc poděkovat.

P. Mirek Dvouletý

Tak tohle diecézko stálo za to!

...pokračování ze strany 1

říct tohle jediné slůvko a jak jsou někdy Boží cesty zamotané, to je nádherné. Vždycky pak nezbyvá, než chválit Pána za jeho dobrodiní, za jeho lásku, kterou k nám má, což můžeme učinit hned v zápětí při adoraci doprovázené písněmi a slovem P. Lojzy.

Zpátky na zem, ani na diecézku nesmí chybět reklama a politická agitace. Takže spolupracujte se Signály, čtete časopis Tarsicius a těšte se na In a nezapomeňte volit KDU-ČSL! Politiku bych ale propříště aspoň na diecézku vynechal, to slyšíme a vidíme všude a pořád!

Hurá na oběd! Pěkně mi už od rána vyhladovělo, takže výborné párečky podávané na faře přijdou vhod. A své místo k stání si bez problémů najde v rozlehlé farní zahradě určitě každý.

Vyvrcholením celého diecézka je mše svatá sloužená otcem biskupem Pavlem. Jako vždy se však nejedná o zcela tradiční mši. Ještě před začátkem mše píše každý na papírek své špatnosti, které by rád odevzdal Pánu, a ty pak jsou spáleny přímo v kostele. Pach spáleného papíru ale ještě po dlouhou dobu nepřebíjí ani kadidlo.

Trochu zábavy si užíváme při obětním průvodu, ve kterém jsou k oltáři s nevinnými komentáři přinášeny rozličné, leckdy úsměvné předměty, např. lopata, kytara, láhev sunaru, digitální foťák, snowboard nebo červené plyšové srdce.

Na závěr nezbyvá než se rozloučit a poděkovat: otcí biskupovi za to, že mezi nás přijel, P. Lojzovi z Chomutova a P. Mirkovi z Jirkova za přípravu tak pěkného diecézka, všem přednášejícím za jejich povídání a také všem účastníkům, že přijeli.

A pro ty, kdo nespěchali domů a posečkali až do neděle, byl na večer ještě připraven pátý reprezentační ples mládeže. Takže jsme se bavili zase až dlouho do noci.

Zpátky na začátek: tohle diecézko zase po dlouhé době stálo za to! A díky za něj všem, zvláště pak místním duchovním správcům a jejich mládeži!

Petr Mach

Diecézní setkání mládeže v Jirkově

V sobotu brzo ráno jsem vyrazil na velkou cestu až k Chmutovu – do města, které jsem chtěl navštívit už od doby, kdy jsme se o něm učili ve vlastivědě. Sešlo se zde asi 200 mladých lidí z litoměřické diecéze, aby se povzbudili ve své víře. Já jsem jim v tom měl pomoci přednáškou o několika zdrojích našeho křesťanského života (přesně katechezí o iniciačních svátostech – viz rubrika texty).

Velmi na mě zapůsobila vitální atmosféra, nápaditá hudební a scénická vystoupení a intenzivní program. Tato oblast je známá tím, že zde křesťanství na mnoha místech již úplně vymizelo a jinde dožívá nejstarší generace. Na toto setkání však přijela asi třetina mladých, kteří byli pokřtěni na střední škole a i někteří nepokřtěni, víru hledající. Se zatajeným dechem jsem obdivoval tyto „úplně normální“ mladé, kteří se pro víru rozhodli sami a Bůh je teď smyslem jejich života. To je něco úplně jiného než tradiční a ospalé křesťanství typické pro východnější kraje naší vlasti! Však jsem o tom taky další den mluvil u nás v kázání. Těch 500 km za den mi fakt stálo za to.

Komentář P. Jiřího Peška k diecézku, zdroj www.poust.cz

foto: Antonín Forbelský

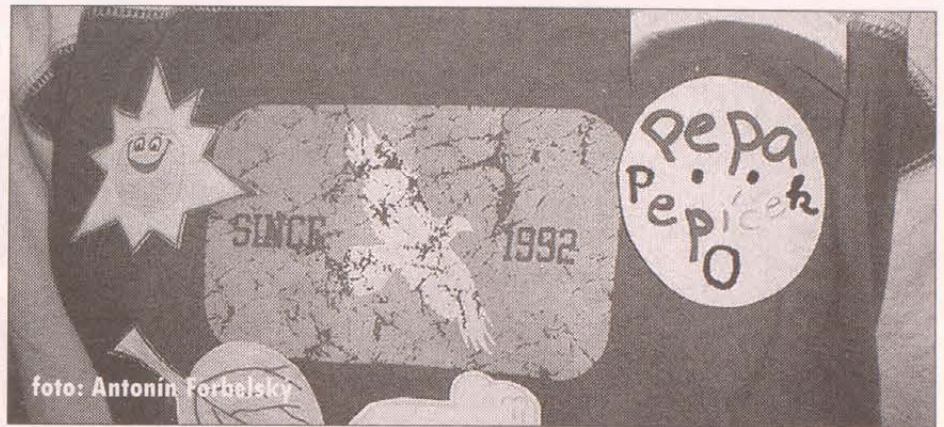

foto: Antonín Forbelský

Slovo biskupa Pavla na úvod ke katechezím o svátostech

(30. diecézní setkání mládeže litoměřické diecéze – Jirkov 15. října 2004)

Téma: O svátostech všeobecně

Myslím, že se mnou budete souhlasit, když řeknu, že svátosti jsou málo známy a jsou málo prožívány – bohužel – od nás ode všech a já mám na mysli nyní všechny lidi, ne jen zde přítomné. Drtivá většina lidí o svátostech vůbec neví, a pokud o nich ví, tak je prožívají jako něco mimořádného, slavnostního, ale málo zasahují do našeho života.

Představme si tento obraz: Je to asi sto let, když se v širším měřítku začala používat elektrina. Začala elektrifikace domů, a všech těch míst, kde člověk žije. Lidé elektrinu objevili jako něco důležitého, ale zároveň se jí báli. Málo ji využívali. A teď si představte, jak elektrinu využíváme dnes. Když nám náhodou elektrina v místě kde žijeme vypadne, jak jsme úplně bez ruky, jak nemůžeme vůbec nic, zastaví se výtahy, zastaví se veškerý život. A tento obraz té elektrifikace uvádím jako příklad toho, že bychom měli usilovat, aby proběhla taková revoluce, co se týče svátostí. Aby pro nás svátosti svým způsobem v tom nejkrásnějším slova smyslu „zevšedněly“. Abychom neznali od svátostí jen nějaké vnější projevy.

Přijdou dva lidé na faru, chtějí mít třeba církevní svatbu a kněz se jich zeptá: Byli jste u prvního svatého přijímání? A oni říkají: „To je s tou svíčkou, rouškou, nebo co to vlastně je?“ Tady my o svátostech známe jenom vnější věci, zdaleka neznáme vnitřní sílu a jejich dynamiku pro náš každodenní, ten nejošednější život.

Zdá se, a to je obrovská prognóza, kterou tady říkám, a říkám ji velmi zodpovědně, zdá se, že vliv svátostí má být

teprve objeven. Je před námi a my skutečně musíme věřit, tak jako se uživilo užívání elektřiny tak, že si bez ní nedovedeme život představit, tak věřme, že bude tak vžitý život svátostí. Že ta doba může přijít, když my k tomu také přispějeme.

A poslední myšlenku na úvod o svátostech obecně: Co to vlastně svátosti jsou?

Zase použijeme obraz. Dovedete si představit, když se dva mladí lidé – vám je to velmi blízké, protože jste mladí – nějak do sebe zakoukají, zamilují se. Potom jim nestačí na sebe myslet, ale touží se spolu setkávat. Bůh na nás stále myslí, ale protože se do nás zamiloval, tak mu to nestačí jenom na nás myslet, On se chce s námi setkávat. A my můžeme jednoduše říci, že svátosti jsou setkání, která připravil Bůh. My nemůžeme počet svátostí rozmnožit a říci, že sedm svátostí to je málo, my si jich uděláme deset. Anebo řekneme, některé církve to mají: sedm svátostí to je mnoho, my si uděláme jenom tři. Ne. Ty svátosti, to místo setkání, ten způsob, ten stanovil Bůh skrze Ježíše Krista. Ježíš řekl: „Kdo bude pokřtěn, bude spasen.“ Ježíš řekl: „Vezměte a jezte.“ Čili svátosti jsou Bohem připraveným místem setkání. Tak jako se setkává člověk s člověkem, se může setkávat člověk s Bohem. A o toto setkání nám tedy v životě jde. Ne jenom aby svátosti byly pro nás, jak už jsem řekl, něčím mimořádným. To je vynikající a samozřejmé. Měli bychom si pamatovat, když jsme byli poprvé u svatého přijímání, ale měli bychom, když je první svaté přijímání, a je to velká slavnost, vědět, že pak má být druhé, třetí, čtvrté, tisíce a já bych řekl milioně setkání s Ježíšem v eucharistii.

Já vám přeji, aby nejenom dnešní den, ale celý váš další život byl mnohem více „elektrifikován“ svátostmi. Abychom byli oživeni přítomností Boha, který se do nás zamiloval a který touží se s námi setkávat tím způsobem, který vynalezla jeho Božská láska.

To přeji a za to se modlím.

Křižanské slavnosti aneb jak ožít

foto: Andrš

Když jsem před dvěma roky přišel do Křižan jako jejich administrátor pro majetkové záležitosti, bylo zřejmé, že zde snad ani nemá cenu nic dělat, nebo snad jen počkat, až se stane nějaký zázrak.

Kostel byl schován za přerostlými lipami tak, že když jel někdo kolem, skoro si ho ani nevšiml. Uvnitř se zastavil čas, jako by poslední věřící odešli krátce po válce. Přesto se zde občas sloužila mše svatá a pár lidíček také přišlo.

Pater František Opletal, který byl jmenován administrátorem v duchovních záležitostech pro Křižany, vše jednoduše rozhodl. Bude zde mše svatá pravidelně jednou za měsíc a uvidí se.

Vše začalo o Vánocích, když místní pan starosta ing. Jan Zítka přišel s prosbou, zda by nemohla být v kostele půlnoční bohoslužba a že by rádi místní nadšenci při ní muzicírovali. A tak začala naše spolupráce s obcí. Z jara jsme začali s prořezem stromů kolem kostela, aby zas slunce vešlo dovnitř. Obec nám podala pomocnou ruku a kolem kostela se konečně začíná něco dít.

My věřící moc dobře víme, že nejdůležitější na opraveném kostele není oprava samotná, ale oprava živého chrámu farnosti, a tak jsme začali přemýšlet, jak lidem otevřít a přiblížit kostel a Boha. V té době mi pan starosta oznámil, že by obec ráda opravila ruinu, která zbyla po místní kapliče v polích. Byl jsem rád, ale peníze na opravu nebyly. Když jsme hledali, komu vlastně kaplička patří, zjistilo se, že nikoli církvi, ale obci, a ta tedy odsouhlasila, že sežene peníze a kapli opraví.

Netrvalo dlouho a pan starosta za mnou přišel s nabídkou, jak by mohla obec pomoci při záchraně kostela. Uvědomil jsem si, že když dá obec peníze

na něco, co nebude vidět, lidé si řeknou, že se zbytečně utrácí obecní peníze, ale pokud by se použily někde, kde si jich lidé všimnou, tak to třeba i sami začnou podporovat, a je-li zapotřebí něco vidět, musí na to být světlo. Proto obec odsouhlasila a slíbila, že udělá v kostele novou elektroinstalaci a to tak, jak původně byla. Kdo by s tím nesouhlasil?

Začali jsme o tom všem se starostou přemýšlet. Kaplička bude opravena kolem svatého Václava a bude zasvěcena sv. Václavovi a sv. Jiří. Bude třeba ji posvětit. Třetího října je svátek svatého Maxmiliána, biskupa a mučedníka, a to znamená, že má farnost, ale i obec v Křižanech pouť. A koncem září bude hotová i nová elektroinstalace a opravena původní svítidla. A tak byl položen základní kámen ke Křižanským slavnostem.

Křižanské slavnosti

Druhého a třetího října tohoto roku se tak stalo. V obci Křižany se uskutečnily první Křižanské slavnosti, které pořádala naše farnost a obec Křižany. A lidé se měli na co těšit. V sobotu bylo možné podívat se do místní palírny a moštárny, kde nechyběl ani odborný výklad o tom, jak se pálí slivovice, kterou návštěvníci mohli i ochutnat. Dále bylo možné prohlédnout si, jak se praží káva v místní pražírně. Odpoledne byl na programu benefiční koncert na opravu varhan ve farním kostele.

Neděle se nesla ve znamení oslav. V křižanské pekárně vonělo čerstvé pečivo, které se dalo koupit rovnou od pece. Před třetí hodinou začali lidé přicházet k opravené kapliče, kterou

slavnostně posvětil otec generální vikář Msgre. Karel Havelka. Potom se šlo do kostela na poutní mši svatou. Jen jeden z přítomných důstojně přijel rovnou na koni. Byl to náš otec generální vikář, který tak mohl vidět Křižanskou farnost ze sedla, tedy z úplně jiné perspektivy, než na kterou je zvyklý.

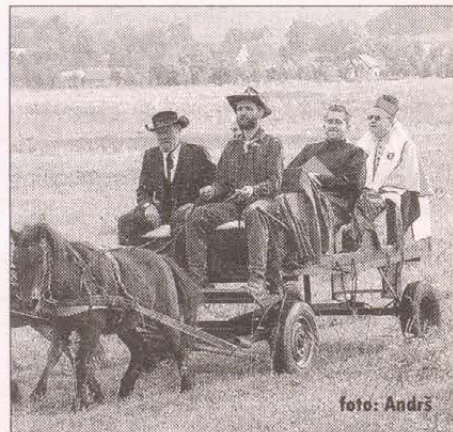

foto: Andrš

Po vstupu do kostela byla za potlesku přítomných slavnostně rozsvícena světla a začala poutní mše svatá, kterou obohatila přítomnost kanovníků otce Opletala a otce Káry. Přijeli také otcové Matura, Maňásek a Jiříštně ze sousedních farností a nechyběl náš otec vikář Genrt, který vše pozoroval z lavice.

Po kázání ještě otec generální vikář požehnal nově opravenou vitráž a na závěr mše svaté dostali všichni duchovní otcové teplý poutní křižanský chléb. A lidé? Těch se sešlo přes sto. Mnozí pochopili, že kostel je otevřen i jim a že mohou přijít kdykoliv.

A tak patří veliký dík Pánu Bohu za krásné počasí a požehnání do lidského konání a otci Havelkovi za lidský a otcovský přístup k jedné skoro zapomenuté farnosti, která po společně prožitých oslavách opravdu ožila.

Michal Cílek OLJ

Adresář litoměřické diecéze

Bakov nad Jizerou

Veith Jiří
ŘmK farnost
Mírové nám. 83
294 01 Bakov n. Jiz.
Tel.: 326 782 183

Bečov u Mostu

Bečvář Jan
ŘmK farnost
čp. 4
435 26 Bečov u Mostu
Tel.: 476 110 185

Bělá pod Bezdězem

Jiříštní Jan
ŘmK farnost
Kostelní 150
294 21 Bělá p. Bezdězem
Tel.: 326 702 370

Benešov nad Ploučnicí

Bártek Bohuslav
ŘmK farnost
Kostelní 70
407 22 Benešov nad Ploučnicí
Tel.: 412 586 535

Bílina

Audy Antonín
ŘmK farnost – arciděkanství
Na zámku 95/2
418 01 Bílina 1
Tel.: 417 823 157

Bohušovice nad Ohří

Čigáš Milan Bronislav
ŘmK farnost
Tylovo nám. 53
411 56 Bohušovice nad Ohří
Tel.: 416 781 140

Bořislav

Rössler Benno
ŘmK farnost
Bořislav 5
417 63 pošta Žalany
Tel.: 417 872 241

Bozkov u Semil

Mikuszewski Krysztof
ŘmK farnost
čp. 37
512 13 Bozkov u Semil
Tel.: 481 682 156

Česká Kamenice

Červený Jordán
ŘmK farnost – děkanství
Jakubské nám. 110
407 21 Česká Kamenice
Tel.: 412 584 545

Česká Lípa

Matějka Viliam
ŘmK farnost – děkanství
Hrnčířská 721
470 01 Česká Lípa
Tel.: 487 822 017
487 822 929–931
fax: 487 822 017

Český Dub

Maňásek Miroslav
ŘmK farnost – děkanství
Kostelní 9/IV
463 43 Český Dub
Tel.: 485 147 534

Cvikov

Kubiček Petr
ŘmK farnost
Sad 5. května 127
471 54 Cvikov
Tel.: 487 751 101

Děčín I

Davídek Martin
ŘmK farnost – děkanství
Křížová 25
405 01 Děčín I
Tel.: 412 516 095

Děčín IV – Podmokly

Jirásek František
ŘmK farnost
Husovo nám. 99/13
405 02 Děčín IV – Podmokly
Tel. + fax: 412 531 582

Dobrovice

Janíček Jan
ŘmK farnost – děkanství
Mudrochova 405
294 41 Dobrovice
Tel: 326 398 353

Doksany

Drábek Marek František
ŘmK farnost
čp. 1
411 82 Doksany
Tel.: 416 861 113

Doksy

Dvořáček Leopold
ŘmK farnost – děkanství
ul. 5. května 32
472 01 Doksy
Tel.: 487 872 018

Dubá

Mordačík Milan – trvalý jáhen
ŘmK farnost – děkanství
Požárníků 120
471 41 Dubá
Tel.: 487 870 137

Frýdlant v Čechách

Kolář Oldřich
ŘmK farnost – děkanství
Děkanská 85
464 01 Frýdlant v Čechách
Tel.: 482 312 202

Hejnice

Raban Miloš
ŘmK farnost (MCDO)
Klášteří 1
463 62 Hejnice
Tel.: 482 360 211
fax: 482 360 299

Horní Jiřetín

Čuřík Jaroslav
ŘmK farnost
Školní 124
435 43 Horní Jiřetín
Tel.: 476 734 189

Horní Police

Stejskal Josef
ŘmK farnost – arciděkanství
Křížíkova 49
47106 Horní Police
Tel.: 487 860 294

Hrádek nad Nisou

Genrt Tomáš
– bytem františkánská komunita
Liberec– Ruprechtice
ŘmK farnost
Liberecká 76
463 34 Hrádek nad Nisou
Tel.: 482 723 462

Hrob

Pilarčík Štefan
ŘmK farnost
Tržní náměstí 14
417 04 Hrob
Tel.: 417 875 029

Hrubý Jeseník

Pekárek Jaroslav – trvalý jáhen
ŘmK farnost
Hrubý Jeseník čp. 118
289 32 p. Oskořinek

Chomutov

Heger Alois
ŘmK farnost – děkanství
Náměstí 1. máje 2
430 01 Chomutov
Tel.: 474 651 396

Jablonec nad Nisou

Bratřovský Antonín
ŘmK farnost – děkanství
Horní nám. 12
466 01 Jablonec nad Nisou
Tel.: 483 312 327

Jablonné v Podještědí

Špaček Bernard
ŘmK farnost – děkanství
Klášterní 33
471 25 Jablonné v Podj.
Tel. + fax: 487 762 105

Jeníkov

Richter Jan
– bytem Vranov nad Dyjí
ŘmK farnost
Jeníkov 1
417 24 Oldřichov u Duchcova

Jestřebí

Rousek Josef
ŘmK farnost
čp. 90
471 61 Jestřebí
Tel.: 487 877 443

Jirkov

Dvouletý Miroslav
ŘmK farnost – děkanství
Kostelní ul. 55
431 11 Jirkov
Tel.: 474 659 460

Jiříkov

Tichý Pavel
– saleziánská komunita Rumburk
ŘmK farnost
Náměstí 5/2
407 53 Jiříkov I
Tel.: 412 337 266

Jitřava

Holčíková Ludmila
– pastorační asistentka
ŘmK farnost
Jitřava 98
463 53 p. Křižany
Tel.: 485 172 088

Kadaň

Čermák Josef
ŘmK farnost – děkanství
Mírové náměstí 84
432 01 Kadaň
Tel.: 474 344 463

Kamenický Šenov

Bečička Stanislav
ŘmK farnost
Mírové náměstí 80
471 14 Kamenický Šenov
Tel.: 487 767 403

Kláštepec nad Ohří

Wala Rafal
ŘmK farnost
Kostelní 98
431 51 Kláštepec nad Ohří
Tel.: 474 375 367

Krásná Lípa u Rumburka

Kuba Tomáš
ŘmK farnost
Kostelní vrch 3
407 46 Krásná Lípa u Rumburka
Tel.: 412 383 260

Kryry

Šimon Josef
ŘmK farnost
Náměstí 35
439 81 Kryry
Tel.: 415 216 067

Křešice u Litoměřic

Stříž Jaroslav
ŘmK farnost
Velká náves 1
411 48 Křešice u Litoměřic
Tel.: 416 786 308

Kytlice

Čunát Jiří – pastorační asistent
ŘmK farnost
Kostelní 50
407 45 Kytlice
Tel.: 412 581 173

Libáň

Števíca Augustýn
ŘmK farnost – děkanství
T.G.M. 1
507 23 Libáň
Tel.: 493 598 136

Libčeves

Pavel Michal
ŘmK farnost
čp. 9
439 26 Libčeves
Tel.: 603 771 186 (osobní mobil)

Liberec

Opletal František
ŘmK farnost – arciděkanství
Kostelní ul. 7
460 01 Liberec 1
Tel.: 485 108 506

Liberec – Rochlice

Kuczowicz Cherubin Marian
ŘmK farnost
Na Perštýně 15
460 01 Liberec IV
Tel.: 485 104 670

Liberec – Ruprechtice

Kejdana Pavel
– františkánská komunita
ŘmK farnost
Vrchlického 328/81
460 14 Liberec 14 – Ruprechtice
Tel.: 485 121 293

Liběšice u Litoměřic

Zedníček Miroslav
ŘmK farnost
čp. 2
411 46 Liběšice u Litoměřic
Tel.: 416 798 117

Liběšice u Žatce

Štěpán Marek
ŘmK farnost
Liběšice u Žatce čp. 1
438 01 Žatec 1
Tel.: 415 725 006

Libochovice

Szeliga Josef
ŘmK farnost – děkanství
Purkyňova 17
411 17 Libochovice
Tel.: 416 591 061

Litoměřice – děkanství

Havelka Karel
ŘmK farnost – děkanství
Mostecká 5
412 01 Litoměřice
Tel.: 416 732 559

Litoměřice – dómská farnost

sv. Štěpána
Sucharda Jiří
ŘmK farnost sv. Štěpána
Dómské náměstí 4
412 01 Litoměřice
Tel.: 416 707 555

Litvínov

Vinduška Oldřich
ŘmK farnost – děkanství
Masarykovo nám. 38/2
436 01 Litvínov 1
Tel.: 476 753 388

Loukov u Semil

Jůza Vít
ŘmK farnost
Loukov u Semil čp. 1
513 01 Semily
Tel.: 481 685 237

Louny

Horák Werner
ŘmK farnost – děkanství
Beneše z Loun 136
440 13 Louny
Tel.: 415 652 395

Lovosice

Košmídek Antoni
ŘmK farnost
Zahradní 32
410 02 Lovosice
Tel.: 416 532 281

Mariánské Radčice
Irmer Michael–Philipp
ŘmK farnost
Mostecká 22
435 32 Mariánské Radčice

Mcely
Fexa Jan
ŘmK farnost
čp. 20
289 36 Mcely
Tel.: 325 580 079

Mělník
Jucha Jan
ŘmK farnost – probošství
Na vyhlídce 18
276 01 Mělník
Tel.: 315 622 337

Mikulášovice
Bochenek Stanislav
ŘmK farnost
407 79 Mikulášovice
Tel.: 412 394 084

Mimoň
Matfiak Milan
ŘmK farnost
Nádražní 106
471 24 Mimoň
Tel.: 487 862 666

Mladá Boleslav
Hlouch Václav
ŘmK farnost – arciděkanství
K. Militké 58/10
293 01 Mladá Boleslav
Tel.: 326 324 115

Mladá Boleslav /I
Kuziemko Jaroslav
ŘmK farnost
Havlíčková 589
293 01 Mladá Boleslav
Tel.: 326 326 418 (P. Fexa)

Most
Hurt Josef
ŘmK farnost – děkanství
U města Chersonu 1552/22
434 01 Most
Tel.: 476 704 606

Mnichovo Hradiště
Jurnečka Radek
Kahoun František
ŘmK farnost
1. máje 232/2
295 01 Mnichovo Hradiště
Tel.: 326 772 814

Mšeno u Mělníka
Piroh Josef
ŘmK farnost
Masarykova 266
277 35 Mšeno u Mělníka
Tel.: 315 693 178

Nebužely
Paseka Leopold
ŘmK farnost
čp. 46
277 34 Nebužely
Tel.: 315 694 428

Nové Město pod Smrkem
Taraba Petr
– pastorační asistent
ŘmK farnost
Myslbekova 2
463 65 Nové Město pod Smrkem
Tel.: 482 325 109
fax: 482 319 002

Novosedlice
Dudys Jan,
Breu Jiří – trvalý jáhen
ŘmK farnost
Kostelní 19
417 31 Novosedlice
Tel.: 417 539 602

Nový Bor
Pavlas Josef
ŘmK farnost – děkanství
Sloupská 272
473 01 Nový Bor
Tel.: 487 728 808

Osek
Thebes J. – opat
Cisterciácké opatství
Rooseweltova 1
417 05 Osek
Tel.: 417 837 127
fax: 417 837 236

Plazy
Kothaj Peter bytem farnost Mladá
Boleslav I.
ŘmK farnost
293 01 p. Mladá Boleslav
Tel.: 326 320 855

Počaply u Terezína
Valík Radim
ŘmK farnost
Počaply u Terezína
411 55 p. Terezín
Tel.: 608 604 353 (mobil)

Podbořany
Siudzik Aleksander
ŘmK farnost – děkanství
Na Kopci 108
441 01 Podbořany
Tel. + fax: 415 214 098

Postoloprty
Prey Rudolf
ŘmK farnost – děkanství
Husova 124
439 42 Postoloprty
Tel.: 415 783 183

Přepeře
Jurnečka Radek
ŘmK farnost
čp. 10
512 61 Přepeře
Tel.: 481 312 030

Příchovice
Novák Vladimír
ŘmK farnost
čp. 38
468 48 Příchovice
Tel.: 483 399 218
fax: 483 399 254

Raspenava
Raban Miloš
ŘmK farnost
Fučíkova 637
463 61 Raspenava
Tel. + fax: 482 319 002

Rovensko pod Troskami
Kocman František
ŘmK farnost
Na Týně 181
512 63 Rovensko pod Troskami
Tel.: 481 382 226

Rožďalovice
Segeřa František
ŘmK farnost – děkanství
U Barborky 12
289 34 Rožďalovice
Tel.: 325 593 217

Rumburk
Kadlečík Pavel
Saleziánská komunita
ŘmK farnost – děkanství
Dobrovského nám. 379/11
408 01 Rumburk
Tel.: 412 332 413

Semily
Gajdošík Jaroslav
ŘmK farnost – děkanství
Komenského nám. 125
513 01 Semily
Tel.: 481 622 563

Sněžná
Patíková Dana
– pastorační asistentka
ŘmK farnost
Sněžná 55
407 46 p. Krásná Lípa
Tel.: 412 383 120

Sobotka
Maryška Zdeněk
ŘmK farnost – děkanství
Malé náměstí 2
507 43 Sobotka
Tel.: 493 571 482

Srbská Kamenice

Repka Rudolf
Hrubý Marcel
ŘmK farnost
čp. 43
407 15 Srbská Kamenice
Tel.: 412 555 118

Strenice

Štrumfa Jan
ŘmK farnost
Strenice čp. 4
294 30 p. Dolní Cetno
Tel.: 326 356 324

Světlá pod Ještědem

Matura Josef
ŘmK farnost
Světlá p. Ještědem čp. 1
463 43 p. Český Dub
Tel.: 606 925 225 (mobil)

Šluknov

Procházka Pavel
ŘmK farnost – arciděkanství
Farní 154
407 77 Šluknov
Tel.: 412 386 485

Šumburk nad Desnou

Podzimek Michal
ŘmK farnost Šumburk n. D.
Wolkerova 378
468 41 Tanvald
Tel.: 483 394 843

Teplice v Čechách

Kujan Josef
ŘmK farnost – děkanství
Zámecké náměstí 71/9
415 01 Teplice v Čechách
Tel.: 417 531 041

Trmice

Voleský Jiří
ŘmK farní úřad
Slepá ul. 4
400 04 Trmice
Tel.: 475 620 241

Turnov

Vlasák Václav
ŘmK farnost – děkanství
Děkanská 87
511 01 Turnov
Tel.: 481 321 179

Údlice

Kuba Petr
– trvalý jáhen
ŘmK farnost
Zámecká 4
431 41 Údlice
Tel.: 474 667 142

Újezd pod Troskami

Hrubý Jan – trvalý jáhen
ŘmK farnost
Újezd p. Tr. čp. 40
512 63 p. Rovensko pod Troskami
Tel.: 493 591 160

Ústí nad Labem

Šimáček Miroslav
ŘmK farnost – arciděkanství
Bílinská 3
400 01 Ústí nad Labem
Tel.+ fax: 475 209 303

Ústí nad Labem – Mojžíř

Šťastný Hynek
ŘmK farnost Mojžíř
Horní 33
403 31 Ústí n. L.
Tel.: 472 733 070

Ústí nad Labem – Skorotice

Mikel Antonín
ŘmK farnost
Kostelní 1
403 40 Ústí n. L. – Skorotice
Tel.: 472 743 592

Ústí nad Labem – Střekov

ŘmK farnost
Jeseninova 2/80
400 03 Ústí n. L. – Střekov
Tel.: 475 531 912

Varnsdorf

Baláž Alexej
ŘmK farnost – děkanství
Nám. E. Beneše 471
407 47 Varnsdorf
Tel.: 412 372 761, 412 372 649

Vratislavice nad Nisou

Vaněk Václav – trvalý jáhen
ŘmK farnost
Tanvaldská 51
463 11 Liberec 30
Tel.: 485 160 625

Vysoké nad Jizerou

Ajchler Pavel
ŘmK farnost
Vysoké nad Jizerou 7
Tel.: 481 382 546

Žatec

Špaček Augustin
ŘmK farnost – děkanství
Hošťálkovo nám. 133
438 01 Žatec
Tel.: 415 710 306

Železný Brod

Jerzykiewicz Piotr
ŘmK farnost – děkanství
Frant. Balatky 132
468 22 Železný Brod
Tel.: 483 389 223

Ostatní:**Ordinariát**

Biskupství litoměřické
Posád Pavel – diecézní biskup
Josef Koukl – emeritní biskup
Forbelský Antonín – sekretář
Dómské náměstí 1
412 88 Litoměřice
Tel.+ fax: 416 731 454 (biskup)
Tel.: 416 707 519 (biskup)
Tel.: 416 707 520 (sekretariát)
biskup@biskupstvi-ltm.cz
sekretarbiskup@biskupstvi-ltm.cz
ordinariat@biskupstvi-ltm.cz

Kurie

Biskupství litoměřické
Havelka Karel – generální vikář
Bezděk Milan – děkan kat. kap.
Dómské náměstí 9
412 01 Litoměřice
vrátnice tel.: 416 707 511
Tel.: 416 707 534 (Mons. Červinka)
Tel.: 416 707 530 (p. Šantin)
další telefony – poslední trojčíslí
po číslech 416 707:
generální vikář – 519
sekretář gener. vikáře – 533
kancléř kúrie – 522
depozitář, knihovna – 549
účetárna – 523
ekonom – 524 + fax
mzdová účetárna – 525
správa budov – 526
administrativní oddělení – 528
stavební oddělení – 529
právní oddělení – 530 a 531

Diecézní dům kardinála Trochty

Jaczenko Jan – ředitel domu
Sucharda Jiří – programový
ředitel
Komenského 4
412 01 Litoměřice
Tel.: 416 732 077
fax: 416 736 004

Internetové stránky**Biskupství litoměřické**

www.biskupstvi-ltm.cz

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

www.zdislava.signal.cz

Bohoslužby liber. vikariátu

www.bohosluzby.rkc-lbc.cz

Mezinárodní centrum duch. obnovy

www.mcdo.cz

Jak se žije chlapům na severu

V životě jsou okamžiky, které lze pochopit, pouze když je sami prožijete. Stejně nemožné je popsat podstatu našeho setkání a průběh chlapského víkendu. Přijď mezi nás i ty tvořit naše chlapské společenství...

...byla úvodní slova pozvánky na Víkend pro chlapy ze severu, který se konal v Českém Středohoří v obci Stebno na bývalé faře. V pátek 22. října přijelo do Stebna na třicet mužů, kteří dokázali překonat pokušení dát přednost něčemu jinému. V běžném všedním životě si často myslíme, že modlitba, četba nebo účast na akci s duchovním podtextem je pro nás jen ztrátou času. Někdy nás z tohoto omylu probudí až naše životní zkušenost, která se dá vyjádřit prostou větou: „Jde-li v první půlce života o život a svět, tak v druhé jde o Boha a smrt.“

Přestože se scházíme již více let, je naše společenství neustále obohacováno dalšími nováčky. Ve Stebně jsme si proto zavzpomínali, jak se nám poprvé nikam nechtělo, kdo měl jaké logické důvody na víkend nejet. Vzpomínali jsme na kamarády, kteří se tentokrát nemohli dostavit, ale i na ty, kteří sice jet mohli, ale nenašli v sobě ještě potřebnou odvahu se zastavit.

Osobně jsem rád, že stále více chlapů cítí zodpovědnost za naše setkávání a svým poctivým přístupem tvoří společenství opravdového přátelství. Největší radost jsem prožíval v neděli dopoledne. Nejprve jsme slavili bohoslužbu, která se konala v katedrále s nejvyšší klenbou na světě, v srdci chrámu podzimní přírody. Ve vyšlapaném kruhu po téměř dvouhodinové mši jsme se sdíleli o tom, co nám tento víkend vzal a co nám dal. Každý z nás se mohl na vlastní kůži přesvědčit, jak přichází a působí Duch Svátý. Přesvědčit se o tom, že když dokážeme otevřít srdce druhým, otevíráme tak tajemnou bránu, kterou vchází i On.

Ten, kdo nezažil tuto posvátnou atmosféru chlapské otevřenosti, nikdy pochopí, co nás nutí prožít společně víkend i přesto, že máme tolik jiných povinností a činností, které se „bez nás samozřejmě neobejdou“.

Vyhlašuji tuto soutěž pro muže:

Kdo z vás najde účastníka, který řekne: „Moje účast ve Stebně byla přehlídkou ztraceného času a příště již nikam nepojedu“, dostane za odměnu bezplatný Víkend pro chlapy ze severu, který se koná od pátku 22. dubna 2005.

Za Chlapy ze severu František Růžička,
Diecézní centrum pro rodinu biskupství
litoměřického, dcpr.ltm@tiscali.cz
františek.ruzicka@mukrupka.cz

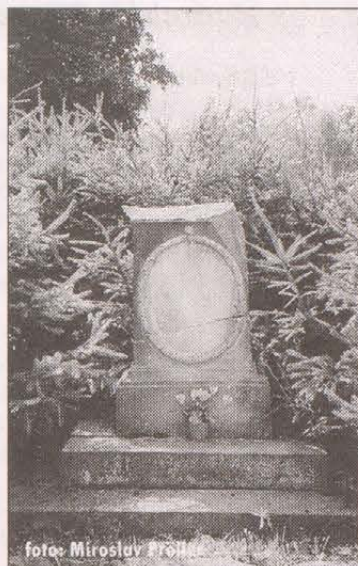

foto: Miroslav Pröller

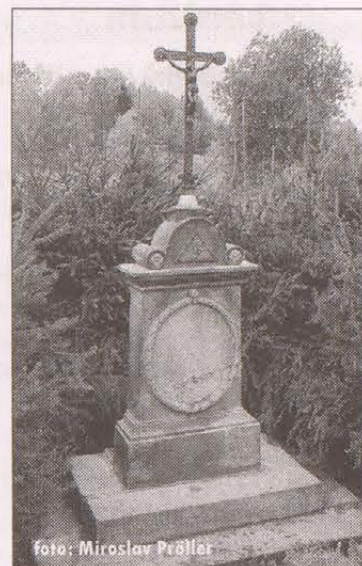

foto: Miroslav Pröller

Ohlédnutí za létem

Velký zájem o svěcení opravené Mariánské piety v Bozkově na Semilsku předčil veškerá očekávání – slavnostního aktu o první bozkovské pouti dne 4. července se zúčastnilo na 300 lidí, z toho velká část šla průvodem z náměstí k opravené soše. Velkou zásluhu na tomto díle má pan Ludvík Kousal, kterému se podařilo vybrat potřebné finanční prostředky a své poděkování také směřuje mým kolegům ve výboru Životního prostředí a zemědělství při Krajském úřadu Libereckého kraje, kde jsme i v letošním roce na podobné památky v rámci grantů opět vyčlenili nemalou finanční částku. Přeji si, aby tato pomoc pokračovala a dle potřeby se zvyšovala i v příštím volebním období.

Ivo Škola, člen výboru Životního prostředí a zemědělství Libereckého kraje

foto: Jan Dudys

23/10/2004

Diecézní pastorační centrum

Setkání varhaníků litoměřické diecéze

13. listopadu 2004
DDKT v Litoměřicích, začátek v 9.30
a ukončení mši svatou v 15.00

Dopolední program bude zaměřen na praktickou ukázkou varhanní improvizace – MgA. Karel Hiner. Odpoledne bude věnováno sborovému zpěvu pod taktovkou paní Markéty Gabrielové.

Setkání laických studentů a absolventů teologických fakult

20. listopadu 2004
Začátek v 9.30 v kapli DDKT v Litoměřicích
mše svatou, předpokládaný závěr v 16.00

Exercicie pro seniory

21.–26. listopadu 2004 v Litoměřicích
v Diecézním domě kardinála Trochty.

Tyto exercicie vždy dával P. MUDr. Ladislav Kubíček. S vděčností a láskou na něj i jeho slova vzpomínáme. Jistě by si přál, aby tato činnost pokračovala, vždy mu ležela na srdci. Navazujeme tedy na tuto tradici s exercitátorem P. ThLic. Bohumilem Kolářem, který do jisté míry měl podobný životní osud jako P. Ladislav.

Po návratu ze studia v Římě byl zatčen a 8 let strávil ve vězení pro svoji víru v Krista a dalších 8 let pracoval jako skladník. Poté se navrátíl do duchovní správy, od roku 1990 byl spirituálem Kněžského semináře v Praze a přednášel katechetiku na Teologické fakultě UK.

Skutečná cena za stravu a ubytování činí 1300 Kč. Bohužel s růstem cen se zvyšují i náklady na uskutečnění těchto exercicií. Chápeme, že vaše finanční prostředky jsou omezené. Nechtěli bychom, aby cena byla překážkou vaší účasti na exerciciích. Proto námi dotovaná cena činí 1000 Kč. Rozhodnutí o výši vámi zaplacené částky ponecháme plně na vás.

Setkání stálých jáhnů

27. listopadu 2004
Litoměřice DDKT, začátek: 9.30
konec: 16.00

Téma setkání: Svátost smíření

Upřesněné programy setkání můžete od poloviny října najít na našich webových stránkách: www.dps-ltm.cz.

Přihlášky a informace: Pastorační středisko, Komenského 4, 412 01 Litoměřice. Tel.: 416 738 036, e-mail: pastoracni.ltm@quick.cz

Básníci, hudebníci, výtvarníci – Příchovice

Milí přátelé,
opět se překulil rok a už tu máme na dohled 21. ročník otevřeného setkání básníků, hudebníků i výtvarníků, které pravidelně pořádá Skupina XXVI na římskokatolické faře v Příchovicích v Jizerských horách. Letošní akce se uskuteční od pátku 3. 12. až do neděle 5. 12. 2004.

1) První čtení proběhne v pátek 3. 12. od 19 hodin ve starokatolickém chrámu v Desné. Kdo dojde do 18 hodin na faru do Příchovic, ten se s námi může vydat do Desné hromadně.

2) V sobotu 4. 12. dopoledne výlet, jehož vyvrcholením bude druhé veřejné čtení od 15 hodin v Kořenovské literární čekárně. Náhodné obecenstvo na železničním nádraží v Kořenově, kde provozuje svoji čajovnu náš známý Alex z Desné.

3) Tutéž sobotu od 19.30 se pak rozjede hlavní poeticko-hudební program na římsko-katolické faře v Příchovicích. Kromě literatury tu můžete prezentovat své výtvarné práce. Nocleh je zajištěn na vytápěných půdách ve vlastních spacácích, pro choulostivější pak i v pokojích na palandách. O stravu bude postaráno.

Za Skupinu XXVI vás srdečně zve:
Roman Szpuk / Luční 498
385 01 VIMPERK
Telefon: 608 229 178
roman.szpuk@quick.cz

97,9 FM (Ještěd)
Program v Katolickém
týdeníku
nebo na adrese
redakce@proglas.cz

Na severu Čech naladíte Radio Proglas na frekvenci 97,9 FM z Ještědu, v kabelové televizi, na internetu nebo přes satelit.

Program naleznete v Katolickém týdeníku nebo objednááním na adrese redakce@proglas.cz

V listopadových dnech naladíte i tyto programy:

Přátelství je, když... Tak nazvala svoji Noční linku s datem 1. listopadu Lucie Endlicherová od 23. hodiny.

Vesmírné turistice, komerčním letům a soukromým astronautům budou patřit listopadové Kosmické procházky. 3. listopadu od 22 hod. Hostem-Tomáš Příbyl.

Do mariánské svatyně v Altöttingu vedou kroky cyklu Poutní místa Evropy v pátek 5. listopadu v 16 hodin.

Relace Dotýkání světla se v pondělí 8. listopadu věnuje modlitbě.

Ve čtvrtek 11. listopadu ve 22 hodin poslouchajte pořad studia Vojtěch nazvaný Kterak svatý Kliment do Hradce přišel.

Listopadová Folklorní okénka – záznam koncertu „Z Čech až na konec světa aneb Všude dobře, doma nejlépe“. Pořady začínají 17. a 24. listopadu v 16.55 hodin

Seznamovací setkání pro věřící v Loukově u Semil 12.–14. 11. 2004

Cíl akce: Při vědomí toho, jak problematické jsou nábožensky smíšené sňatky a jak důležité a zároveň často obtížné je pro katolíky najít si přijatelného ženicha / nevěstu, chceme k tomu poskytnout určitou příležitost.

Místo: Loukov u Semil + Bozkov.

Datum: 12.–14. 11. 2004.

Pořadatel: Orel jednota Loukov u Semil.

Akci řídí (dotazy, přihlášky apod.): Vít Jůza, Loukov u Semil čp. 1, 513 01 p. Semily, tel. 481 685 237, 732 943 265, e-mail: Juza.Vit@seznam.cz

Ubytování: Noclehy ve vlastním vybavení (např. spací pytel a karimatka) v budově v mírně vytápěných místnostech.

Stravování: Dostatek základních potravin (chléb, rohlíky, máslo, mléko, sýr, čaj) pro účastníky zajistí pořadatel.

Náklady akce: základní potraviny 100 Kč/člověka, voda a elektřina (včetně vytápění) a administrativní náklady 100 Kč/člověka, vstupné do jeskyně: 60 Kč/člověka budou hrazeny z poplatků účastníků. Účastnický poplatek 260 Kč bude vybírán při příjezdu.

Přihlášky: Pro bezproblémové zajištění akce je třeba přihlášky (případně i jejich zrušení) zaslat aspoň týden předem na adresu Vít Jůza, Loukov u Semil čp. 1, 513 01 p. Semily, tel. 481 685 237, 732 943 265, e-mail: Juza.Vit@seznam.cz s uvedením jména, věku a kontaktů.

Kurs animátorů

1. setkání 12.–14. 11.

v Litoměřicích

Podílíš se aktivním způsobem na životě církve u vás ve farnosti?

Chceš se dozvědět něco víc o Bohu, o člověku, o sobě, o druhých?

Chceš prohloubit svůj život z víry a pomáhat v tom i druhým?

Pokud jsi alespoň na jednu z otázek odpověděl ANO, pak neváhej a **PŘIHLAŠ SE** na Kurs animátorů pro rok 2004–2006, který pořádá Diecézní centrum pro mládež

Komu je kurz určen:

Všem mladým věřícím lidem, kteří se aktivně podílejí na životě církve ve své farnosti, dále těm, kdo se na podobnou práci připravují a všem, kteří chtějí svým vrstevníkům pomáhat na cestě za Kristem.

Diecézní centrum mládeže

ŽUPNÍ ORELSKÝ TURNAJ

v kuželných jednotlivců

v Novém Boru

Orel Jednota Chřibská uspořádala IV. ročník turnaje v kuželných. V našem okolí není bohužel v současné době možno tento sport provozovat. Z tohoto důvodu jsme uspořádali tento turnaj v Novém Boru, což je velice náročné. Turnaj byl otevřen široké veřejnosti. Zúčastnilo se ho 49 hráčů, a to z Chřibské, Děčína, Kytlice, Boletic, Semil, Jiřetína pod Jedlovou, České Kamenice, Kunratic, Sebnitz, Rumburka a Loun. Účastníci byli rozděleni do čtyř kategorií: mladší hráči a hráčky (13 účastníků), starší žáci (6 účastníků), ženy (14 účastnic) a muži (16 účastníků), kteří předvedli v tomto turnaji skvělé hody.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat P. Jaroslavovi Veselému – fi PRIMA GLAS a Pi. Tříškové – pekařství Mikulášovice za věcné sponzorské dary, které byly předány vítězům.

Ota Šafránek, starosta jednoty

Pojďte do Jablonce nad Nisou

Svatý otec Jan Pavel II. letos 7. října zaslal všem biskupům, kněžím a věřícím apoštolský list k eucharistickému roku, který zahajuje prosbou dvou učedníků směřujících v den zmrtvýchvstání do Emauz: Pane, zůstaň s námi, neboť se připozdívá (srov. Lk 24, 29). V tomto svém listě nabízí některé základní směrnice a doufá v jejich přijetí s ochotou a vroucí láskou.

Mimo jiné papež vybízí k obnově eucharistických adorací mimo mši svatou, abychom zůstávali dlouho na kolenou před Ježíšem přítomným v Eucharistii. A to i proto, abychom odčiňovali svou vírou a svou láskou nedbalosti a zapomínání, ba dokonce urážky, kterých se našemu Spasiteli dostává v tolika částech světa.

Jablonecký farní kostel je zasvěcen Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Toto tajemství lásky bylo světu přiblíženo skrze vidění sv. Markéty Maria Alacoque v 17. století a účta se pak rozšířila po celé Církvi. V těchto zjeveních byla sv. Markéta vyzvána, aby se přičinila o rozšíření účty a o zavedení pobožností k Božskému Srdci na první pátek v měsíci na smír za všechny nevděk, urážky, neuctivost, svatokrádeže, pohrdání způsobené Spasiteli, který ze svého Srdce nevynechal nic pro spásu lidí. Proto s dovolením otce biskupa Pavla Posáda zvu všechny věřící do Jablonce nad Nisou do kostela Nejsvětějšího Srdce Ježíšova na první pátku v měsíci ke smírné adoraci a slavné mši svaté.

Tuto duchovní aktivitu zahájí na první pátek 5. listopadu generální vikář Mons. Karel Havelka.

Podle zjevení sv. Markéty Marii se vyčítává dvanáct příslibů, které dal Ježíš těm, kdo uctívají jeho Srdce:

1. dám jim všechny milosti potřebné k jejich stavu
2. uvedu klid do jejich rodin
3. potěším je v utrpení
4. budu jejich útěchou v životě a zvláště ve smrti
5. vylíji hojně požehnání na jejich práci
6. hříšní najdou v mém Srdci pramen, nesmírný oceán milosrdenství
7. vlašni se stanou horlivými
8. horliví dospějí k velké dokonalosti
9. požehnám všem místům, kde bude vystaven a uctíván obraz mého Srdce
10. kněžím dám milost pohnout i nejzatvrzelejšími srdci
11. jména těch, kdo budou rozšiřovat tuto pobožnost, budou zapsána v mém Srdci a nikdy se odtud nevymažou
12. z hojnosti milosrdenství mého Srdce ušetří má všemohoucí láska milost pokání na konci života těm, kdo přistoupí ke sv. přijímání v první pátek měsíce a po devět dalších měsíců; neumrou v mé nemilosti bez přijetí sv. svátostí, mé Srdce jim bude záštitou a pevným útočištěm v poslední hodině

Do Jablonce nad Nisou se lze dostat autem, parkoviště je vedle kostela, také autobusem či vlakem. Kostel je ve středu města na Horním náměstí.

Srdečně zvu všechny do Jablonce nad Nisou, abychom mimo jiné také prosili za naši diecézi a její duchovní obnovu.

*R.D. Antonín Bratršovský,
děkan v Jablonci nad Nisou*

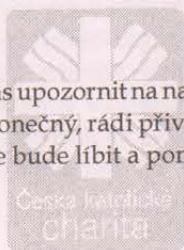
Program:

od 15.00	tichá adorace před vystavenou Nejsvětější Svátostí
od 16.00	společná adorace (modlitby, četba, prosby, ticho apod.)
od 16.00	příležitost ke svaté zpovědi
16.50	ukončení adorace
17.00	slavná mše sv., po ní výstav, litanie k Srdci Páně a svátostné požehnání

Oblastní charita

Vážení,

dovolujeme si Vás upozornit na naši webovou prezentaci www.teplice.charita.cz. Vzhled stránek není ještě konečný, rádi přivítáme veškeré vaše návrhy či podněty. Doufáme, že se Vám naše prezentce bude líbit a pomůže zlepšit informovanost o naší organizaci.

Mgr. Pavel Majerák – ředitel OCH Teplice

Erb

Osídlení Lovosic lze sledovat hluboko do pravěku. Všude tam, kde se hlouběji do země zaryje lžíce bagru, najdou se zbytky osídlení, které potěší srdce i oči archeologa. Tak jak šla tisíciletí a staletí, historických nálezů ubývá. Ne že by se nevytvořily, ale války, požáry a epidemie udělaly své. Při posledním velkém požáru v roce 1809 vyhořela většína budov do základu, a tak mimo kostela a zámku nejsou v Lovosicích žádné starší stavební památky. Původní kostel sv. Václava ze 14. století byl gotický. V roce 1733–1748 jej přestavěl markrabě Ludvík Badenský do nynější podoby a nad vchodem do kostela nechal vytesat svůj monumentální erb. V roce 1911 musel být opraven, neboť nepříznivými povětrnostními vlivy došlo k poškození. Nyní, téměř po stu letech, bylo jeho poškození mnohem rozsáhlejší než dřívě, a tak na popud památkářů byl původní erb snesen a uložen v lapidáriu v Prosmykách a podle něj zhotovil akademický sochař Libor Pisklák nový znak. Náklady byly značné, převážně však je hradilo město, které je si vědomo významu této památky.

Před poutní mší sv. na svátek sv. Václava posvětil kopii původního erbu otec biskup mons. Koukl. Patří mu za to poděkování, neboť jeho přítomnost je pro nás nejen radostí, ale hlavně povzbuzením, a to nejen pro farníky, ale i pro celé město. Dík patřil také kněžím-hostům, neboť jejich účast mezi námi vyzvedla význam této události, samozřejmě i starostovi a zastupitelstvu města je třeba poděkovat, jednak za trvale dobrou spolupraci a hlavně za významnou finanční pomoc, která svědčí o tom, že vedle ekonomických starostí našel se i prostor pro umožnění záchrany historické památky. Organizační a administrativní práce, a bylo jich víc než dost, spočívaly na lovosickém faráři P.Kosmidkovi. Všichni, kteří přispěli menší či větší hřívnou a i ti kteří se zúčastnili dnešní slavnosti, mají svůj podíl na zdárném výsledku celé akce.

Všem patří vřelé díky a upřímné zaplat' Bůh..

Milada Veselková

foto: autor

Před soudcem jediným...

Motto: „Základní potřebou pro křesťanství je poezie“

Karel Rahner

Ta probouzí smysl pro hlubiny, hovoří k srdcím lidí a nutí nás, abychom poznali, co je tajemství.

Několik měsíců jsem přemýšlel, zda mohu, zda mám napsat pár slov o poezii Michaila Jurjeviče Lermontova. On kdysi promluvil do mé studentské duše a já zůstal poezii věrný do dnešních dnů.

Nedávno jsem si objednal knížku Tomáše kardinála Špidlíka „Duše Ruska“. Pochopil jsem, odkud pramenila duchovnost básníka, který se narodil v noci na 3. října 1814, tedy před 190 lety. Bylo to ve „Svaté Rusi“, „Kde z hloubi země vždycky zaznívá nenápadný, tichý, stále tlumený hlas, který je touhou po svatosti a spojení s Kristem“ píše kardinál Špidlík v úvodu knížky.

Zalistujme si spolu v „Lyricce“, výboru z básnickova díla vydaném v roce 1948, kdy se ještě mohlo slovo Bůh psát s velkým písmenem. Hloubku a velikost víry A.S. Puškina zhodnotil M.J. Lermontov v básni „Puškinovi“ slovy „Před Soudcem jediným ses chvěl, před soudy země neznals bázně.“ Měsíce dělily některé věřící od okamžiků v těžkých padesátých letech, kdy svou statečností potvrzovali, před kým je třeba se bát, za kým je třeba neochvějně stát. Už jste listovali v „Kamíncích“ o statečnosti křesťanů v naší zemi? Svědectví „Kamínců“ pan arcibiskup Karel Otčenášek nazval národní čítankou. Nebojíme se ale i dnes soudů, co by tomu řekli lidé?!

Mnoho lidí neslo svou statečnost desítky let v sobě – cituji Lermontova: „Nechci, by svět můj příběh znal, ten svět, jenž lhostejností kol proudí. Proč trpěl jsem, jak miloval, jen Bůh a svědomí nechť soudí.“

Drobné radostné životní situace jim vracely důvěru v Boha, že je neopustí, když: „Tu náhle ztíší se zlý nepokoj v mé duši. Čelo rozjasní se a srdce naručest zas věří, na zemi že štěstí možné jest, a v nebesích zas Boha tuší...“

Spojení s Bohem modlitbou kráčeli tito lidé vstříc nejasné budoucnosti. Modlitbou M.J. Lermontova uzavřu v den výroční krátkou procházku jeho poezii:

*Když osud zlobně smýká mnou,
i když dny krutých ztrát
modlitbu jednu kouzelnou
si odříkávám rád.*

*Moc tajemná, jež sílí v nás
je v souzvuku těch slov
a krása, vyšší zemských krás
z těch svatých prýští strof.*

*S duše se břímě svalilo,
zlých pochyb zmizel mrak,
oko se slzou zalilo
a duši – lehko tak...*

František Němeček

Vrah P. Kubíčka

Patřím k těm třem tisícům, kterým otec Ladislav Kubíček alespoň dvakrát do roka psal, aby dal vědět, že na nás pamatuje. Osobně jsme se setkali několikrát a mohu říci, že mezi námi bylo přátelství a porozumění.

Znám však také jeho vraha. Několik posledních let se často zdržoval na lavičkách u kostela Nejsvětějšího Srdce Páně v Teplících-Trnovanech (tzv. Červený kostel). Když bylo pěkně, natáhl se na lavičku a spal. Pak popíjel pivo, někdy čichal toluen...

Dával jsem bezdomovcům kávu, čaj, polévku a někdy i jednoduché jídlo připravené v sakristii na vařiči. On mezi ty hlaďové nepatřil, měl asi nějaký příjem. Často však přišel do kostela, poseděl tam, nebo chodil sem a tam a brumlal si pro sebe... Několikrát jsem jej z kostela vykázal, když tam chtěl pít pivo nebo hlasitě rušil. Věděl jsem, že je nezaměstnaný, ale spával doma u rodičů či příbuzných.

Vražda otce Ladislava je hrozná a neomluvitelná, ale je vinen pouze tento mladík? Jak je zlý a odsouzení hodný titulek z novin: „Ať se smaží v pekle.“ To by neměl být výrok věřícího člověka. Trest za ten čin patří světské společnosti, ale odsoudit člověka do věčné záhuby, to patří Pánu.

Všichni máme podíl na jeho skutku, protože se nestaráme správně o tyto lidi bez práce a bez domova. Stát jim sice dává nějakou podporu, ale měl by také žádat nějakou práci, třeba pro obec, aby neměli všechen čas jen na pití a krádeže. Je také vinnou nás všech, že naše společnost ví tak málo o Bohu a pořádně ani neví, co je to církev, kněz, kostel apod. Odsoudit je lehké, ale už hůře se nám přiznává i náš malý podíl na stavu dnešní společnosti, která pak produkuje lidi podobné vrahu otce Ladislava.

F. Čápek (redakčně upraveno M.P.)

Náhoda ?

Když jsme se ve středu 22. září v Třebenicích loučili se zavražděným P. Kubíčkem, byl nevládný, sychravý, větrný a deštivý den, a přesto se stalo něco zvláštního. Když při mši svaté, kterou celebroid otec biskup Koukl, v liturgických textech při přímlovkách, při vzpomínce na zemřelého a při závěrečném Salve Regina zaznělo jméno otce Ladislava, rozzářilo se slunce a svými paprsky prosvětlovalo celý presbytář až k místu, kde byla vystavena rakev. Byla to náhoda? P. Kubíček vždy tvrdil, že nehoda není, neboť vše má svou souvislost, příčinu a smysl.

Milada Veselková

Bez návštěvy kostela bych nenašel víru

Pocity úžasu, nechápavosti i pohoršení se ve mně mísily při sledování hlavní zpravodajské relace televize Prima v úterý 5. října 2004, když byla vysílána reportáž z Dolní Lutyně na Ostravsku. Pojednávala o tom, jak místní farář zakázal vstupovat do kostela nevěřícím. Podmínkou pro vstup je prý pokleknutí. Tím věřící vzdávají úctu Eucharistickému Kristu ve svatostánku. Připadal jsem si jak v jiném světě. Ani v době inkvizice nebyl do chrámů zakázán vstup nevěřícím. Naopak. Od té doby, co křesťané veřejně vyznávají víru, mezi ně chodili nekřesťané a díky misijnímu působení se z nich stávali a stávají křesťané. I já jsem takto poznal Krista a jeho Evangelium. Díky návštěvě kostela.

Bez účasti na bohoslužbách bych neprojevil zájem o Boha, jeho slovo a učení. Také jsem jako nevěřící při svých prvních návštěvách nepoklekal – nevěděl jsem, co to znamená. Postupem času jsem byl v rámci katechezí poučen o řádném chování v kostele a od té doby při každém vstupu do chrámu Páně smočím ruku ve svěcené vodě, udělám znamení kříže a pokleknou, a to i v místech, které jsou spíše turistickými atrakcemi než místem spirituality.

Myslím si, že nelze nikoho nutit k tomu, aby poklekal při vstupu do kostela, když neví, proč by to měl udělat. Kdyby poklekl, aniž by věděl, co to znamená, tak je pokrytec a dopustí se většího provinění vůči Nejsvětější svátosti oltářní, než kdyby nepokleknul. Nevědomost totiž hříchu nečiní. Když před nevěřícími zavřeme chrámové dveře, tak se z Církve stane ještě více uzavřené společenství, které pomalu, ale jistě zajde na úbytě. Nebraňme lidem a nechme je přicházet ke Kristu, Spasiteli světa.

Martin Dědek (27 let),
Mladá Boleslav

Libochovice

Když děkovnou mši svatou v srpnu letošního roku byly ukončeny opravy střechy a věže kostelíka v Křesíně na Libochovicích, v duchu jsme si kladly otázku, kde se bude opravovat dál. Odpověď byla celkem jednoduchá: v Libochovicích, neboť tamní kostel Všech svatých bude v příštím roce slavit tři sta roků od svého vysvěcení. A to je jistě důvod k tomu, aby zazářil v plné své

kráse. Původní gotický kostel pocházel ze 14. století, v roce 1661 vyhořel a byl dlouhodobě opravován do nynější barokní podoby s dodatečně dostavovanou renesanční věží. Nyní již pomalu končí oprava fasády, mizí lešení, a přechází se do interiéru a začínají velmi náročné restaurátorské práce na opravě unikátních barokních varhan z 18. století. Práce bude velmi náročná a potrvá asi půl roku. Jak vysvětluje pražský restaurátor Martin Poláček, nástroj má 20 rejstříků a 1134 pišťal, od docela malých, několikamilimetrových až po ohromné pišťaly, které měří pět a půl metru. Nyní se všichni, i restaurátoři, již těší, až se varhany rozezvučí v plné své nádheře, ať při bohoslužbách nebo koncertech, které se budou konat při slavnostech u příležitosti výročí vysvěcení kostela před třemi sty lety. Možná, že bude-li světitelem varhan biskup Josef Koukl, bude to on, který prvně sáhne na klávesy tohoto královského nástroje, tak jak to učinil před několika lety, když světil varhany v Lovosicích

Samozřejmě, že se chystá ještě řada duchovních a kulturních akcí, ovšem všechno bude záležet na finančních možnostech – ale to se již necháme překvapit.

Milada Veselková

Jóšijáš – poslední Bohu oddaný král

✦ P. Jiří Voleský

Osobnost krále Jóšijáše zasahuje do posvátných dějin vyvoleného národa nedlouho před zánikem Judského království. Je opět světlou výjimkou v dlouhé řadě jeruzalémských králů, kteří jsou téměř monotónně charakterizováni temnými slovy „činil, co je zlé v Hospodinových očích...“. Jóšijáš vynikl jako král neobyčejně zbožný, zároveň však jako dynamický, rozhodný panovník, který energicky prosazuje své téměř prorocké vize. Jeho osoba vynikne ve své jedinečnosti a velikosti tím spíš, když uvážíme, že jak jeho děd Menaše, tak otec Amón byli králi bezbožnými, dokonce krutě pronásledujícími Hospodinovy věrné.

Asyrské nebezpečí a děd Menaše

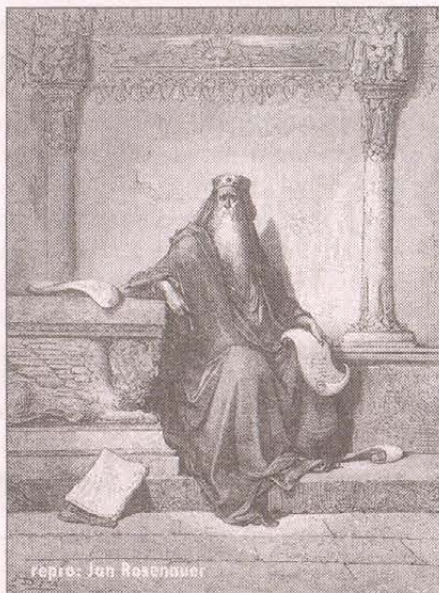
Jóšijášův děd Menaše proslul svou modloslužebnou vírou, kterou neváhal násilně prosazovat do celého národa. Zanechal po sobě vzpomínku krutého náboženského despoty, který prolil mnoho nevinné krve, a opovážlivého modloslužebníka, který se nebojí hrubě znesvětit i samotné centrum Hospodinova posvátného kultu – totiž jeruzalémský chrám – tím, že do něj umístil sochu pohanské bohyně Ašery. To vše samozřejmě v zájmu své politické diplomacie, ve které se snaží uzavírat kompromisy s tehdejší nejsilnější orientální pohanskou mocností, s Asýrií.

Zdá se, že právě v politickém zájmu dobrých vztahů s tímto násilným vojenským státem je Menaše ochoten násilně sahat na nejposvátnější kořen smyslu existence izraelského národa, totiž na věrnost a oddanost izraelskému Bohu – Hospodinu. V této souvislosti je dobré si přečíst dva výrazné spisy Starého zákona zabývající se tímto tématem: kniha proroka Nahuma shrnující veškerou hořkost národů trpících pod násilným a krutě bezohledným jhem této vojenské říše s hlavním městem Ninive, symbolizujícím celý národ.

Druhá prorocká kniha zabývající se tímto tématem je kniha proroka Jonáše, pojednávající o neočekávaném pokání ninivských obyvatel, kterým hrozí přísný Boží trest, v důsledku kárajícího kázání Hospodinova proroka Jonáše. Ninive, toto město proslulé svou bezohlednou násilností, se na prorokovo kázání obrací v postu a modlitbě k Hospodinu a je v zápětí Bohem omilostněno výrokem Boží lásky i k těm, kteří zasluhují trest, pokud jsou ochotni prosit o Hos-

podinovo slitování. Dějinná kapitola asyrské zvůle vůči národům předního orientu je tímto tvůrčím a velkorysým způsobem zapojena do posvátných dějin Vyvoleného národa.

Menašeův syn Amón, Jóšijášův otec, jde ve šlépějích svého otce, stále asi pod tlakem asyrského nebezpečí. Nakonec se stane obětí palácového spiknutí. Jeho vlastní služebníci jej zabijí v královském sídle. Jóšijášovi je teprve osm let a již musí jako nejstarší králův syn nastoupit na uprázdněný jeruzalémský trůn.

Vládne 31 let a po vlastní tragické smrti nastupuje na trůn jeho syn Jóachaz, opět král činící „co je zlé v Hospodinových očích“ a zároveň vladař bez potřebného charisma a síly, tolik potřebných pro řešení rozbouraných mezinárodních poměrů předního Orientu té doby. Jóšijáš tak působí svým vzorným a energickým panováním zářnou výjimku v delší řadě králů Hospodinu nevěrných a často i vladařsky slabých či zcela neschopných.

Král ovlivněný proroky

Za dlouhé náboženské hrůzovlády Menašeho byly pravděpodobně káravé hlasy proroků, kteří se nebáli poukazovat na zlořády mocných, násilně umlčeny. Jóšijáš je ještě mladým chlapcem, když je nucen začít panovat, můžeme však s určitou pravděpodobností počítat s tím, že nevládne sám, nýbrž že za něj důležitá státnická rozhodnutí vykonávají jeho poručníci a ministři až do jeho dospělosti. Právě v tomto období se zdá, že uši i oči ještě mladičkého krále bez větší faktické moci jsou otevřené vůči znovu se ohlašujícím hlasům Hospodinových proroků.

Nejvýraznější prorockou postavou, alespoň co víme ze samotného Písma, je v té době Sofoniáš. Je dobře možné, že právě on svým neohroženým kázáním, ve kterém se nebojí říkat nepřijemné a pobuřující pravdy, vzbudí nejen pozornost mladičkého krále, ale že jej i pohne k pevnému a energickému rozhodnutí pro budoucí dalekosáhlé náboženské i státnické reformy svého národa.

Jóšijáš si uvědomuje liknavost či neprostou lhostejnost svých předchůdců vůči posvátnému poslání národa a stává se neočekávaně naopak králem nábožensky jednoznačným a silným v zájmu obrody víry a věrnosti pouze Hospodinu, pravému a jedinému vládci Izraele. Jeho první iniciativa poté, co se samostatně ujímá jako mladý muž panovnické role, je obnova centra Hospodinova kultu, totiž jeruzalémského chrámu.

Jóšijášovi je 25 let, když se tímto prvním počinem energicky a neúnavně ujímá hluboké reformy národního náboženství. Právě tento první krok je pramenem i všech ostatních reformních opatření, která vladař následně systematicky prosazuje. Jóšijáš je otevřený vůči Božímu hlasu, který přijímá z úst pravých proroků a neváhá tento hlas rozhodně a cele následovat, ačkoli k tomu nemá ani dostatečnou výchovu a vzor od svých otců a též navzdory pravděpodobně atmosféře mezi lidem té doby.

Král zde projevuje svou vnitřní sílu, statečnost, odvalu a důslednost i tam, kde stojí značně osamocený, navzdory své nepříznivé formaci i všeobecné společenské atmosféře. Jak aktuální příklad pro nás věřící v moderní konzumní atmosféře!

Z následujících dějin Judska je zřejmé, že Jóšijášova snaha sice zůstala ve své bezprostřední budoucnosti osamocným světlým výkřikem do tmy. Nicméně o 70 let mladší dějiny dosvědčují, že odkaz jeho příkladu zůstal živý a mocně oslovující pro pozdější generace. Jóšijáš ještě nevidí za svého života jednoznačné plody svého pozehaného úsilí, přesto ale jeho upřímná a věrná snaha o prosazení dobra na zemi nezůstala osamocena v následující historii. Právě tento král je jedním z rozhodujících příkladů a impulzů, podle kterého se orientují navrátilci z Babylonského zajetí, snažící se o novou náboženskou a společenskou formaci Židů o několik desetiletí později.